IV

Як трапить ся тобі в громадськім дні
Добути голос, вмів закінчить і зачинить,
~~Вигоду~~ вести, слухати пляна чужі,
Перед

То запитай і все май ту отаїнить
Не вірити і не довірять нікому
На кілку лаку й на народнім вдячить.

То кілка лака якто ~~вітер~~ чиїх на
Що вітер дує, в вівдень (вище) (лише).
І мають чорний брут нутрий і голий.
Карчуна в дачі ть, ~~то треба що вже~~ – ти, фаталізмний вже,
~~Як дерево нас, в корчуй бари,~~
~~Та доброго все ан якзайде шкоде.~~
Що злого вічно все приходить враз,
А доброго все міняє ся дуже.

~~Покинь мрії, як на а нашо~~
~~Водному місті в дуже гумку хвиля~~
~~Де вже пропав умрок конкретно,~~
~~Один і чорнотам громадськ ну,~~
~~Дав лад, ~~нів~~ ~~Малірнем~~ добав відвагу~~
~~Відмах вперше більше ан на ниво.~~
~~Тоді це міщанство бу розвали~~
~~Полуно в свої запал, у кій чинно,~~
~~Перебо в вуж вороній ватаги.~~

І не міркуй, що де ти багато ешо,
Там пруши і твого (заслугає) (нова),
Хаос думок уложить ся прекрасно.
Не вір, що – під (твої) (Залуги) пощастає
Що зад на кількоку фірму провину
Тобі простить! Він судить – не мистай.
І знай, коли ~~тиделтвую~~ годину
Ти прожіваю, щоб мінник в віть під (поки)
Тебе самого відповідно в гину

Затинуть, як Калинник в бруд.